

oznanilo

Človeka ne naredijo
 svetega in pravičnega
 globokoumne razprave,
 ampak krepostno življenje,
 zaradi katerega je
 ljub Bogu.
 (Tomaž Kempčan)

28. nedelja med letom

leto XI / 2010-20
 11. oktober 2020

POVABLJENI SMO NA GOSTIJO

Mt 22,1-14

V evangeliju je povedano, da so bili najprej na gostijo povabljeni domači. Še vedno smo in so vabljeni. Ker pa se niso odzvali, so bili povabljeni drugi. To seveda najprej leti na judovski narod, ki jim je Bog najprej govoril in jih tudi najprej povabil na "svojo gostijo." Ker se na Jezusov nauk niso odzvali v zadostni meri, pa so bili povabljeni še drugi. Vse lahko pripomore k dobremu, pravi sv. P a v e l .

Lahko pripomore tudi ljubosumnje, da drugi, tujci, bolj sprejemajo "vabilo na gostijo" kot pa "domači". **Veselo oznanilo je, da nas Bog sam vabi v svojo družbo, na gostijo obilja v prijateljstvu z Njim. Gre za to, da vabilo vsak dan znova sprejmemo in hodimo po poti, ki nam jo Gospod sproti odpira.** Na gostijo se je potrebno primerno pripraviti, tudi obleči. O tem govori zadnji del odlomka, kjer nekdo ni imel svatovskega oblačila. **Prispodobo sva-**

tovskega oblačila lahko razumemo kot svarilo, naj se obnašamo primerno dostojanstvu, ki ga imamo kot kristjani, kot Božji otroci. Lahko ga razumemo tudi kot svarilo, naj hodimo k maši notranje in zunanje pripravljene. Ne gre toliko za zunanjo obleko, čeprav je tudi ta lahko odraz notranjega razpoloženja. **Predvsem gre za "notranjo obleko" srca, duha. Znam biti reven in znam biti v obilju, pravi sv. Pavel. Na vse mogoče sem se navadil ... Vse premorem v njem, ki mi daje moč.** V vsakem

človeškem življenju so vzponi in so padci. V Njem, ki nam daje moč, tolažbo, pogum, nas vabi živeti apostol. Vse lahko razumemo kot del Božje šole, priprave na "gostijo z izbornimi jedili". Vse ima svoj smisel in cilj. Nič ni kar tja v en dan. V življenju pogosto ni tako preprosto in lahko prepoznati Božje skrbi za človeka, veselo oznanilo današnje nedelje pa zagotavlja, da smoosebno izbrani in povabljeni na Božjo gostijo in nujno naj odgovorimo s tem, da se povabilu odzovemo, pa tudi da začnemo in nadaljujemo s pripravo primerne oblačila za tako izbrano gostijo in Gostitelja!

Nato je rekel svojim služabnikom: »Svatba je pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete.« Služabniki so odšli na pot in zbrali vse, ki so jih našli, hudobne in dobre, in svatovska dvorana se je napolnila z gosti. (Mt 22,8–10)

ZAKAJ SE NE ZNAMO VEČ IGRATI?

Velika izguba, strašno osiromašenje, če se ne znamo več čuditi, če se ne znamo več igrati, če se je izgubila vsa domišljija. Zdi se mi zelo slabo, če so danes v glavnem pregnali iz šol pravljice in čudežen zgodbe, če univerze postajajo tovarne znanja. Človeštvo umira od same učinkovitosti. Domišljija je pregnana. Ljudje so načrtno in računalniško vključeni v delovne procese. In tu morajo samo eno: brezhibno delovati. Zakaj so se morale vse sanje, igre in domišljija razgubiti ob hladno preračunanih interesih?

Gospod nad vojskami bo na Sionski gori pripravil vsem ljudstvu gostijo s sočnimi jedmi, gostijo z žlahtnimi vini, s sočnimi in okusnimi jedmi, s prečiščenimi žlahtnimi vini. (Iz 25,6) »Kakšen je raj?«

Temu vprašanju se ne moremo upirati, tudi če vemo, da raj ni kakšen kraj, temveč način bivanja. Je Bog. Sveto pismo govori o raju v različnih prispodobah, ne zato, da bi si ga tako predstavljali, temveč da bi zaslutili, kaj je. Ena najlepših je prispodoba velike gostije za vsa ljudstva. Govori nam, da raj pomeni okušati, za vedno in na najvišji možni stopnji, tisto srečo, ki jo občutimo na gostiji zaradi njene prazničnosti, prijateljskega vzdušja in vedrega razpoloženja.

Ta prispodoba je še posebej pomeljiva, ker je Jezus izbral prav gostijo kot znamenje in pripomoček za svojo navzočnost, navzočnost vstalega od mrtvih, »prebivalca« raja med nami.

Vsaka sveta maša je odblisk nebes in vabilo, naj življenje spremenimo v raj, tako da vnesemo vanj prvine gostije: bratstvo, mir, praznovanje. Še več: vsaka sveta maša je kos opeke za raj. Ko se hranimo z vstalim Kristusom, vnašamo v sebe in v svoje življenje vnaprejšnje okušanje raja, ki nas čaka.

Nasmeh je luč v oknu duše, ki pokaže, da je srce doma.

Stari oče je nekoč, ko je govoril o jezi in zameri, rekel vnuku: "V meni se bojujeta dva volkova. Enemu je ime Ljubezen, drugemu Bes. Oba sta močna in bojevala se bosta do smrti." "Dedek, kateri bo zmagal?", je vprašal fant. "Tisti, ki ga bom hranil.", je odgovoril ded.

Stara indijanska zgodba

Ni pomembno, kako dolgo smo živeli z omejitvami. Če stopimo v temno sobo in prižgemo luč, ni pomembno, ali je bila soba v temi en dan, en teden ali deset tisoč let - prižgemo luč in je razsvetljena. Ko se zavemo svoje sposobnosti za ljubezen in srečo ... je luč prižgana.

Sharon Salzberg

Ljubite tudi sovražnike

»Vam pa, ki poslušate, pravim:

[Ljubite](#) svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo. [Bla-goslavljajte](#) tiste, ki vas preklinjajo, in molite za tiste, ki grdo ravnajo z vami. Tistemu, ki te udari po enem licu, [nastavi](#) še drugo, in kdor ti hoče vzeti plašč, mu tudi obleke [ne brani](#).

Vsakemu, ki te prosi, [dajaj](#), in če kdo vzame, kar je tvoje, [ne zahtevaj](#) nazaj. In kakor hočete, da bi ljudje storili vam, [storite](#) vi njim. Če ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno priznanje vam gre? Saj tudi grešniki ljubijo tiste, ki njih ljubijo. Če namreč delate dobro tistim, ki delajo dobro vam, kakšno priznanje vam gre? Tudi grešniki delajo isto. In če posojate tistim, od katerih upate dobiti nazaj, kakšno priznanje vam gre? Tudi grešniki posojajo grešnikom, da prejmejo enako. **Vi pa ljubite svoje sovražnike. Delajte dobro in posojajte, ne da bi za to kaj pričakovali.**

In vaše plačilo bo veliko in boste sinovi Najvišjega, kajti on je dober tudi do nehvaležnih in hudobnih. Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče!«
»Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno. **Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.**«

**Skrivnost življenja
moramo najti
v življenju samem,
ne v naukih o njem.**
Anthony de Mello

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

V času "Korone" in karantene:

Na poti v službo me ustavi policija.

- Dobro jutro, kam greste? - Dobro jutro. V službo.

- A imate kakšno potrdilo?

- Ja. Plačilno listo. Izvolite. Gleda.

- Gospod, to ni dovolj! - Vem, ampak toliko dajo, lih za položnice je.

Zaradi oteženega dihanja in bolečin v prsih sem poklical doktorja. Rekel je, naj me ne skrbi, nimam korona virusa, samo srčni infarkt je.